

Més de 200 famílies sabadellenques han signat un document en el que demanen a l'Ajuntament que permeti al pagès ecològic i membre de la cooperativa ecològica del Maresme, La Feixa Verda, Xavier Bigordà Massaguer, 38, vendre tots els seus productes a la Plaça del Mercat. Volen comprar-li a ell peres i taronges, però l'Ajuntament, un mes després, no ha contestat.

El problema va començar amb la denúncia de dos paradistes de l'interior del Mercat Central que l'acusen d'il·legal, d'acord amb una normativa per ell anacrònica.

—Quin és el problema?

—L'article 67 de la normativa de tots els mercats municipals de Catalunya.

—Què diu?

—Que els pagesos de l'exterior del mercat només podran vendre producte de collita pròpia, conreat per ells mateixos.

—Es compleix?

—Jo no em fico amb el que fan els altres. Cadascú fa el que pot i prou difícil que ho tenim tots plegats.

—Doncs amb vostè sí que s'hi fiquen.

—En realitat, només són dos paradistes de l'interior del Mercat que veuen la cua de gent que tinc jo aquí cada dijous i, sobretot, cada dissabte.

—Els fa ràbia? Tenen gelos de vostè?

—Només sé que són dos paradistes nouvinguts i que m'han denunciat a l'Ajuntament.

—Què ha fet l'Ajuntament?

—M'ha prohibit vendre taronges, mandarines, peres Conference i pomes Golden i Fuji. Mira, ja no en tinc ni una.

—Aquestes fruites no venien de la cooperativa La Feixa Verda?

—No. Però la Feixa Verda les intercanvia amb una altra cooperativa.

—Qui Integra La Feixa Verda?

—Una dotzena de persones: pagesos ecològics, venedors, tècnics...

—És necessari canviar producte amb altres cooperatives?

—És imprescindible. Si un pagès ecològic vol tirar endavant, ha de ser d'una cooperativa que pugui canviar productes amb altres. No hi ha altra via.

—Tenen el mateix problema els altres venedors de La Feixa Verda amb parada a altres mercats de Catalunya?

—No. A Granollers i Mataró ningú els posa cap pega, i això que la normativa és la mateixa.

—M'està dient que aquest problema només és a Sabadell?

—Exactament. Allà ningú denuncia res ni cap ajuntament prohibeix res.

—Vostè és ecològic o biològic?

—Digues-ho com vulguis. Ve a ser el mateix.

—On més ven vostè?

—Jo només tinc aquesta parada a Sabadell. La van començar el Francesc i la Montserrat fa 18 anys i nosaltres la vam agafar fa cinc anys.

—Què va passar amb el Francesc i la Montserrat?

—Se'n van anar amb les cabres i fan formatge.

—En tot aquest temps ningú no us havia denunciat?

—No. La gent del Mercat està amb nosaltres perquè saben que no fem mal a ningú.

—Doncs n'hi ha dos que us han denunciat.

—Són dels últims d'arribar i per més voltes que li dono jo encara no puc entendre com han pogut fer una cosa així (ho diu sense ràbia). Si fossin pagesos de l'exterior com nosaltres encara ho entendria. Però que ens denunciïn dos paradistes de l'interior pels qui no som cap competència... és que no té cap sentit.

—Simple enveja per les cues d'aquesta parada?

—No ho sé. No vull entrar en personalismes.

—Però és la llei.

—Sí, ja sé que és la llei. Però és una llei anacrònica que s'hauria d'actualitzar. Quan jo era un nano i venia aquí amb el meu pare, no ens agradava que altres pagesos venguessin producte aliè. Però mai no els vam dir res ni, molt menys encara, els vam denunciar.

—Vol dir que aquesta norma estava justificada fa 20 anys, però no ara?

—Exactament. Tots els mercats de Catalunya s'han adonat de com n'és de difícil viure de la terra i ja no hi posen pegues.

—Potser si parla amb aquestes dues persones, l'entendran i retiraran la denúncia.

—Hi hem anat dues vegades, però no hi són mai. Sempre hi ha dependents. Almenys que em diguin per què han fet una cosa així.

—Per vendre aquests bròccols, remolatxa, col·flor, cebes i ous no hi ha problema?

—No, perquè és nostre. És tot ben legal. Fins i tot el director del Mercat Central ha pujat a La Feixa per veure l'hort i li va agradar molt.

—Què us diuen els clients?

—Tots estan molt tristos. Sortosament tenim una clientela molt maca i molt fidel a la que volem agrair tot el suport que ens està donant.

—Donen la cara per vosaltres?

—I tant! En només dos dies vam recollir 200 signatures.

—Tant els agrada la pera Conference?

—Els agrada tant que ara molts puguen a casa a comprar-nos-la. Valoren molt que sigui ecològica i al mateix preu.

—O repensem la normativa o tindrem el mercat menys ecològic de Catalunya ■

CARA A CARA

Text i Foto: VICTOR COLOMER

Xavier Bigordà, pagès ecològic

«No puc entendre per què ens denuncien»

ARRELAT EMOCIONALMENT

La seva àvia ja es llevava a les 3 del matí per venir en carro a Sabadell i vendre la collita de casa. Ell, tot i ser d'Ullastrell, ja venia de nen a Sabadell a vendre amb el seu pare i, de jove, fins i tot a comprar.

Ara, davant la prohibició, el més lògic seria marxar a qualsevol mercat de Catalunya on la mateixa normativa s'aplica amb més flexibilitat.

Però la tradició familiar sabadellenca i els 200 clients que tant li valoren el producte, l'arrelen emocionalment a la nostra ciutat.